

Dames en heren, geachte aanwezigen

Ik ben de kolonel Michiel Dulfer en als commandant van het KTOMM Bronbeek heet ik u welkom hier in de commandantswoning en wel in de oorspronkelijke 'muziekkamer' van de woning.

Bronbeek was - sinds 1863 - en is, wij huisvesten nog steeds 2 KNIL veteranen, een Koloniaal Militair Invalide huis. Sinds 1888 voert zij het predicaat Koninklijk waarvoor de afkorting KKMI in de historische poort staat.

Ik waardeer het zeer dat u gekozen hebt voor deze historische locatie waar 155 jaar geschiedenis op u neerkijken evenals de stichter van het instituut, koning Willem III en zijn tweede vrouw koningin Emma van Waldeck-Pyrmont.

Bronbeek: Sprekende en stille getuigen van een roemrijk grijs, maar ook recent verleden in dienst van Koning, volk en vaderland waarvan het Nederlands - Indische verleden een onlosmakelijk deel uitmaakt. Dus ook het lijden, sterven en gedenken. Om eer te bewijzen aan hen die wij achterlieten, maar ook die het overleefden en aan hun nabestaanden.

Bronbeek is een natuurlijke en historische locatie om een eigen plekje te hebben voor overlevenden en/ of nabestaanden om dat specifieke aspect van

de strijd in zuidoost Azië te ge- en herdenken. Stil te staan bij dat leed.

Dat Bronbeek in een behoefte voorziet getuige de monumenten en de herdenkingen. Getuige de toename aan monumenten op het landgoed.

Daarvan getuige de bloemen bij enig monument door het hele jaar heen, zonder dat er een officiële herdenking of reünie heeft plaatsgevonden.

Daarvan getuige de verzoeken tot as verstrooiing bij één der monumenten op landgoed Bronbeek.

Daarvan getuige ook deze bijeenkomsten, hier in de commandantswoning, met nabestaanden om de waardering en erkentelijkheid voor de inzet en opoffering van hun familielid in de vorm van de nooit ontvangen onderscheiding alsnog in ontvangst te mogen nemen.

De tweede wereldoorlog is geschiedenis, maar niet voorbij, ook al wordt het aantal ooggetuigen, slachtoffers die erover kunnen vertellen, de oorlog bewust hebben meegemaakt, steeds minder.

Met hun getuigenis is, ... wordt een stuk Nederlandse geschiedenis vastgezet in ons collectieve geheugen en blijft de herinnering aan de slachtoffers bewaard.

En dat is nodig; bitter noodzakelijk!

De overlevering van de doorstane verschrikkingen als getuigenis van wat mensen elkaar in massaliteit onderling kunnen aandoen.

De overlevering door hen die de ontberingen, de mensonterende vernederingen, martelingen moesten doorstaan aan hen die het nooit mogen vergeten. Overgedragen aan volgende generaties.

Wij doen dat als instituut Bronbeek, maar juist u draagt daar ook aan bij door hier vandaag aanwezig te zijn. Door deze onderscheiding te hebben aangevraagd en door hier vandaag deze onderscheiding in ontvangst te willen nemen. Door over uw familielid op internet of anders te publiceren, foto's te plaatsen.

Maar meer dan dat....

De Nederlandse theoloog-dichter Huub Oosterhuis schreef in 2008 een speciale uitgave voor de maand van de spiritualiteit.

Dit boekje kreeg als titel '*Jij die mij ik maakt*'.

In dertig korte teksten laat Oosterhuis zien hoe jij en ik elkaar kunnen inspireren om de wereld een beetje beter te maken. In de aanvaarding van de ander wórd ik mijzelf, en wordt de ander '*jij die mij ik maakt*'.

De voorzitter van de stichting Slachtoffers Japanse Zeetransporten, Heiko Roelfsema, betrok dat bij een herdenking op zijn persoonlijke situatie door te stellen: “van en paar feiten die je weet over een naast familielid een verhaal maken” ... een verhaal waardoor wij onszelf kunnen vormen; “Een verhaal over jou dat mij ik maakt.”

Zo’n verhaal dat mij ik maakt was toen de heer Aarnout Loudon voor het eerst in zijn leven van een van de laatste overlevenden van de ‘hellships’ – de heer Willem Punt; overlevende van de torpedering van JUNYO MARU en krijgsgevangenschap en dwangarbeid aan de Pakan Baroe spoorlijn – hoorde hoe het zijn vader in de laatste momenten van zijn leven was vergaan alvorens hij overboord werd gezet door de commandant van een Japans escorteschip en verdronk.

Een mevrouw, een dochter, die postuum een Mobilisatie-Oorlogskruis ontving voor haar vader die de oorlog niet overleefde die vertelde: “Ik heb ook altijd het gevoel dat ik maar door moet gaan. Voor twee moet leven. Juist omdat hij het leven liet en die kans niet kreeg. Je kunt wel zeggen; laat dat

verleden nu rusten en kijk vooruit, maar de toekomst wordt altijd bepaald door je verleden.”

Op enig moment werd ik door een maatschappelijk werkster voor veteranen van ‘de Basis’ in Doorn gevraagd of ik kon bevestigen dat er een monument op landgoed Bronbeek staat ter nagedachtenis van de slachtoffers van de Birma-Siam/ Pagan Baroe spoorlijn.

Een mijnheer, een zoon, was al jaren op zoek naar een plek ter nagedachtenis van zijn vader. In Roermond en in Margraten. Hij had daar zelfs een graf geadopteerd van een wildvreemde Amerikaanse soldaat ter herinnering aan zijn vader. Ik kon bevestigen dat er zo’n monument is en zelfs dat de naam van zijn vader erin staat.

Het monument dat hem als nabestaande een plek biedt waar hij zijn vader kan herdenken. De maatschappelijk werkster van ‘de basis’ mailde mij terug: “dank u wel voor uw reactie. Ik heb het mijn cliënt verteld. Hij heeft gevonden wat hij zocht... Hij is weer thuis.”

Het verhaal van uw familielid, de 5 mannen die vandaag hier centraal staan, is niet alleen het verhaal van het opbouwen van een bestaan onder de langzaam als donkere, onheilspellende onweerswolken samenpakkende dreiging van oorlog; is niet alleen hun indiensttreding in het KNIL en hun verbeten maar kortstondige gevecht tegen de Japanse invasie in maart 1942; maar is juist het

verhaal van de verschrikkingen en ontberingen; de mensonterende vernederingen in de Japanse dwangarbeiderskampen maar ook die van de 'hellships' waarop de krijgsgevangenen onder even dramatische omstandigheden als in de kampen getransporteerd werden.

Is ook het verhaal hoe uw familielid ermee om moesten gaan wat hij heeft meegemaakt en moeten doorstaan na de bevrijding. Voor een van hen is die dag zelfs nooit gekomen.

Maar niet alleen hoe zij die het overleefden ermee moesten leven, maar waarschijnlijk ook hun familie; u!

Tot 1 juli loopt hier op Bronbeek de tentoonstelling 'verlangen, vrijheid & kameraadschap' Een ontmoeting met veteranen. Het thema is 'de kunst van het verwerken' want waar praten over ervaringen tijdens een oorlog of missie soms moeilijk is, blijkt schilderen, tekenen, beeldhouwen of anderzijds creatief bezig zijn voor sommigen een betere of zelfs de enige manier om te verwerken wat zij gezien en/ of meegemaakt hebben.

Zo ook voor de inmiddels overleden Fred Seiker. Een Rotterdamse jongen die voer op de grote vaart naar zuidoost Azië. Vast kwam te zitten in de oorlogsdreiging aldaar en dienst nam in het KNIL, krijgsgevangenen werd zoals uw familielid en werd afgevoerd naar CHANGI en de Birma Siam spoorlijn. Hij overleefde de hel, keerde niet terug naar

Nederland maar vestigde zich in het verenigd koninkrijk.

Niet alleen om zijn traumatische ervaringen te verwerken maar ook om die ervaringen in de vorm van vele aquarellen, die hij schonk aan museum Bronbeek, over te leveren aan volgende generaties... aan hen die het nooit mogen vergeten.

De tweede wereldoorlog is geschiedenis, maar niet voorbij en vaak nog steeds een onverwerkt verleden.

Dinsdag las ik het nieuwsbericht dat het wrak van het vliegdekschip de USS Lexington, na 76 jaar gevonden. Het zonk in 1942 tijdens de slag in de Koraalzee 800 kilometer uit de kust van Australië. Hierbij verloren 216 zeelieden het leven.

Op 28 februari herdachten wij hier op het landgoed de slag in de Javazee. 915 marinemensen, waarvan 220 uit Nederlands- Indië verloren in korte tijd hun leven.

Bij die herdenking hield de chef der equipage van het commando zeestrijdkrachten, de adjudant Jack Gouda, een toespraak waarin hij op aangrijpende/ inspirerende wijze vertelde over de laatste uren van marinemannen aan boord van Harer Majesteits de Ruijter.

De commandant van de De Ruijter, de kapitein-luitenant ter zee Lacomble, die de bij de reddingssloepen verzamelde bemanning op kalme

en, voor zover mogelijk, geruststellende wijze toesprak en afsloot met de woorden: “jongens tracht je te redden, het schip is verloren en er is niets meer aan te doen. God zij met jullie.”

De commandant verliet daarna ‘de bak’ en hij is nooit meer teruggezien!

De Indische matroos-ziekenverpleger Moorman die nadat de De Ruijter door een Japanse torpedo getroffen was koortsachtig de gewonden naar de weinige reddingsvloepen bracht, hij zijn reddingsvest afstond en verkoos om bij de gewonden aan boord van de zinkende De Ruijter te blijven.

De LTZ3 Kooijman die door de overlevenden geroemd werd vanwege zijn kalme en doortastende optreden. Wat van hem rest is zijn plunjezak die achter was gebleven in Soerabaja.

Ook zij gingen, net als uw familielid van huis, werden onder de wapenen geroepen en trokken ten strijde, werden krijgsgevangen genomen en als beesten afgevoerd. Hun familie in angst en onzekerheid achterlatend.

Hulde de prachtige oost Aziatische wereld zich onder de Japanse terreur in de donkerste, onzekerste tijden.

Zoals een andere dochter van een vader die de oorlog niet overleefde het beschreef: "Korte tijd nadat mijn vader was ontslagen werd hij door de

militaire politie, de Kenpeitai, gearresteerd; dat was heel traumatisch. Hij moest in een vrachtwagen stappen en werd weggevoerd; ik ben er in het donker nog achteraan gerend. Het is het laatste wat ik van hem heb gezien."

***'Without you now I see,
How fragile the world can be
And I know you've gone away
But in my heart you'll always stay.'***

***'I cried for you'* van Katie Melua**

Zo dadelijk worden vier mobilisatie oorlogskruizen uitgereikt. De onderscheiding werd ingesteld in 1948, voor werkelijke militaire dienst gedurende de periode 1939 – 1945.

In de vormgeving is de militaire inzet tegen de bezetters van het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden tijdens de tweede wereldoorlog tot uitdrukking gebracht.

Het ‘versiersel’ hangt aan een paars lint met een oranje middenbaan. Paars is de liturgische kleur van de rouw. Waarmee de donkere periode van oorlog en bezetting wordt gesymboliseerd. Het paars wordt doorklieft door een oranje baan; symbool voor de trouw aan en de verbondenheid met het Vaderland en het Huis van Oranje. De achterzijde van het kruis draagt ook de tekst: “den Vaderlant Ghetrouwe”.

Ook worden er vier Eretekens voor Orde en Vrede uitgereikt. Het Ereteken is bij Koninklijk Besluit op 2 december 1947 ingesteld en wordt toegekend aan de militairen van de krijgsmacht, die in het toenmalige Nederlands-Indië dan wel Indonesië en aangrenzende zeegebieden in het tijdvak aanvangende op 3 september 1945 en eindigend op 4 juni 1951 ten minste drie maanden in werkelijke dienst zijn geweest.

Het versiersel hangt aan een rood-wit-blauw-wit-rood gestreept lint en is uitgevoerd als achtpuntige bronzen ster, de bovenste punt vervangen door twee gekruiste zwaarden met daarboven een kroon. In het

midden een medaillon met de letter 'W', omgeven door een jarretière met het opschrift 'ORDE - VREDE'.

Diegene aan wie postuum deze onderscheidingen worden uitgereikt zijn:

- 1. Korporaal KNIL D.H.M.J. Krahmer**
- 2. soldaat KNIL G.J.C. van der Leeuw**
- 3. sergeant KNIL G.W. Husmans**
- 4. militie soldaat KNIL G.J. Veldman**
- 5. korporaal KNIL F. J. Bouwens**

5 mannen die mensonterend geleden hebben met voor 1 van hen een te vroeg einde van zijn leven tot gevolg. Anderen voor het leven getekend.

Wat wij proberen hier op Bronbeek, net als de Oorlogsgravenstichting, is de militairen een gezicht te geven. Meer dan een naam op een muur of kruis. Maar een mens van vlees en bloed. Wie waren zij? Zoals op de site van de oorlogsgravenstichting te lezen valt heeft ieder oorlogsslachtoffer, iedere veteraan een verhaal, hoe kort en eenvoudig ook.

Dat korte eenvoudige verhaal wil ik u niet onthouden. Ik pretendeer daarbij niet volledig te zijn. Ik hoop dat u mij die onvolledigheid niet euvel zult duiden.

Korporaal KNIL Dirk Hendrikus Matheus Johannes Krahmer

- geboren op 12 juli 1912 te BONDOWSO (Nederlands-Indië)
- volgde de ambachtsschool
- deed aan gewichtheffen
- 1929 - 1932 weegbrugger
- 1932 - 1938 opzichter te PROBOLINGO
- 1938 - 1941 eigen transportonderneming te SOERABAJA
- 13 dec 1931 ingelijfd en in werkelijke dienst geplaatst als militie soldaat bij de stelling artillerie te BATAVIA.
- stamboeknummer:76612
- 5 maal opgeroepen voor herhalingsoefening bij de kust artillerie te SOERABAJA
- 12 dec 1941 algemene mobilisatie en geplaatst bij de kustartillerie zoeklichten te MADOERA
- 5 mrt 1942 buitengewoon bevorderd tot militie korporaal
- 8 maart in Japanse krijgsgevangenschap te MANARI (MADOERA) en te SOERABAJA geïnterneerd
- 4 jan 1943 overgebracht naar Meester Cornelis
- (onbekende datum) 1943 overgebracht naar Singapore (Changi)
- 15 aug 1945 uit krijgsgevangenschap bevrijd te OEBON (SIAM)
- en ingedeeld bij troepencommando SIAM
- 12 aug 1946 overgegaan bij het I.K. te SOERABAJA

- **11 aug 1948 te SOERABAJA verbonden als Kortdienstverband militair voor 3 jaar bij het KNIL als korporaal bij het wapen der infanterie (LTD)**
- **Ontslag in juni 1950 wegens reorganisatie van het KNIL**
- **Overleden op 13 augustus 1976 te HEERLEN**
- **Het is mij een eer aan zoon Ruud Krahmer de versierselen en het daarbij behorende certificaat te kunnen uitreiken van het Mobilisatie Oorlogs Kruis, het Ereteken voor Orde en Vrede en de demobilisatiespeld KNIL, die als blijk van respect en waardering voor zijn inzet onder buitengewoon moeilijke omstandigheden aan jouw vader zijn toegekend.**

De soldaat KNIL Gerardus Johannes Christiaan van der Leeuw

- geboren op 8 januari 1903 te Den Helder
- landstorm IV te BANDOENG
- stamboeknummer: 185703
- soldaat infanterie
- 8 maart 1942 in Japanse krijgsgevangenschap
- 1943 op transport naar No.6 Branch Camp of Thai POW Camp (no date)
- werd ziek op 17 September 1943
- stierf als gevolg van uitputting en ondervoeding aan longontsteking om 05:00 op 30 september 1943 in No.6 Branch Camp Thai POW Camp in HINDATO (Thailand)
- Hij werd 40 jaar
- werd begraven op Hindato cemetery
- soldaat KNIL van der Leeuw vond zijn laatste rustplaats op Kanchanaburi War Cemetery

氏名 Name	GERARDUS JOHANNES CHRISTIAAN VAN DER LEEUW	生年月日 Date of Birth	1903.1.8
階級 Rank	兵 (Private)	兵隊番号 Unit	陸軍第1師団 第1旅団 第1大隊 第1中隊 第1小隊 第1班
所属部隊 Place of Origin	バンドン	捕虜年月日 Date of Capture	1942.3.8
本籍地 District	Den Helder	捕虜地名 Camp	タイ POW Camp No. 6
報告 Report		備考 Remarks	1943.9.30 死亡 (肺炎)

備考
1943年9月17日 発病
1943年9月30日 死亡 (肺炎)
死亡場所: 第6分隊 (タイ POW Camp No. 6)

- soldaat KNIL van der Leeuw staat vermeld in de erelijst van gevallenen 1940 -1945
- zijn naam is opgenomen in de namenwand van het Birma Siam/ Pagan Baroe monument
- het is mij een eer aan zoon Nicolaas van der Leeuw de versierselen en de daarbij behorende certificaten te kunnen uitreiken, dat als blijk van respect en waardering voor zijn inzet onder buitengewoon moeilijke omstandigheden — bij deze — het Mobilisatie Oorlogskruis postuum aan uw vader wordt toegekend.

Leether	Leeuwen, van
Dirk Ten Brommen	Pieter Johan v. Sprenckmann
24. 1. 1940	9. 11. 1940
Kuis	Hansen
8. 11. 1940	24. 10. 1940
Leeuw, de	Leget
Adriaan Pierson	Theodorus Marinus Selslag
20. 10. 1940	8. 1. 1941
Birma	Birma
1. 1. 1941	20. 10. 1940
Leeuw, de	Leidelmeyer
Philip Arenthon	Jozef Bultmann
10. 10. 1940	21. 1. 1941
Thambyaayath	Birma
17. 1. 1941	17. 10. 1940
Leeuw, van der	Leidelmeyer
Gerardus Johannes Christian Den Heider	Johannes Christian Plecko
2. 1. 1941	17. 10. 1940
Hindelo	Songhai
20. 10. 1940	14. 10. 1940
Leeuwen, van	Lelieveld
Dirk Nicolaas Nuisland	Hubertus Leonard v. Sprenckmann
20. 1. 1940	2. 1. 1941
Bangkok	Birma
18. 10. 1940	9. 10. 1940
Leeuwen, van	Leng, de
Nicolaas Jacobus Jan Koningmaatsje	Peter Dietrich
10. 1. 1940	18. 10. 1940
Kanchasuri	Ternau
19. 1. 1941	9. 1. 1941

sergeant KNIL Gerrit Willem Husmans

- geboren op 30 september 1914 te DEVENTER
- stamboeknummer: 93260
- 30 sep 1937 te NIJMEGEN vrijwillig verbonden voor de Overzeese militaire dienst zowel in als buiten Europa ingaande met de dag van geschiktheitsbevinding toegelaten als soldaat
- 15 dec 1937 geschikt bevonden en premie van 100 gulden
- 3 feb 1938 geëmbarkeerd aan boord van 'CHRISTIAAN HUYGENS'
- na aankomst te BATAVIA en ingedeeld als recruit bij het 1e depot bataljon te BANDOENG
- daarna 2e mitrailleurcompagnie te TJIMAHI, 15e bataljon te BANDOENG en kaderschool te MAGELANG
- 1 mei 1940 brigadier titulair 15e bataljon
- 1 dec 1940 brigadier
- 1941 vechtwagens te BANDOENG
- 8 maart 1942 krijgsgevangen te BANDOENG
- 8 juli 1942 via TJILATAP, BANDOENG, TJIMAHI en BATAVIA afgevoerd naar PAKAN BAROE
- 11 sep 1945 'aangetroffen' (bevrijd) te kamp no 2 te PAKAN BAROE
- 19 sep 1945 tot 30 dec 46 ziekte en herstel zelfs 6 maanden buitenlandsverlof wegens ziekte

- **24 jan 1947 (tijdelijk)
sergeant**
- **22 sep 1950 naar
Nederland vertrokken
per MS 'CHITRAL'**
- **Overleden op 12 april
1984 te DEVENTER**
- **het is mij een eer aan Loes Beltman-Husmans
(dochter), Danny en Mark Beltman (kleinzonen) de
versierselen en de daarbij behorende oorkonde te
kunnen uitreiken van het Mobilisatie Oorlogs
Kruis, het Ereteken voor Orde en Vrede en de
demobilisatiespeld KNIL, als blijk van respect en
waardering voor zijn inzet onder buitengewoon
moeilijke omstandigheden aan jouw vader/ jullie
grootvader is toegekend.**

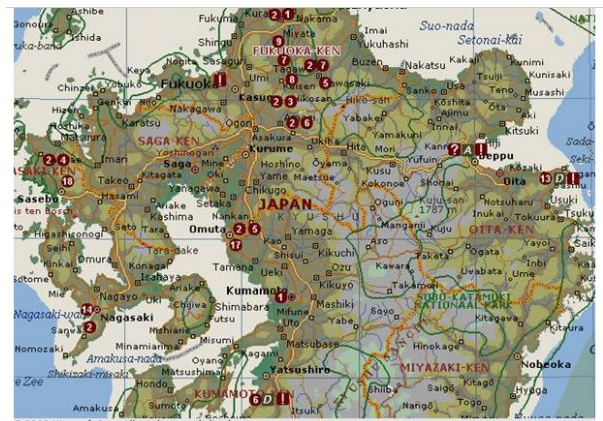
militiesoldaat eerste klasse KNIL Gerrit Jan Veldman

- geboren: 1 augustus 1914 te MAJONG (Nederlands-Indië)
- volgde na de lagere school de ambachtschool tot monteur
- werkbaas zoutwinning te MADOERA
- stamboeknummer: 85114
- 10 juli 1936 te BATOEDJADJAR in werkelijke dienst voor eerste oefening als militie soldaat
- 3 maal opgeroepen voor herhalingsoefeningen
- 9 dec 1941 gemobiliseerd
- 2e bataljon luchtdoelartillerie te SOERABAJA
- 10 mrt 1942 krijgsgevangen gemaakt te SOERABAJA
- aug 1942 - 10 jan 1943 SINGAPORE
- 10 jan 1943 - 17 aug 1945 Birma Siam
- als gevolg van de ontberingen en mishandelingen verloor hij het zicht in zijn linker oog
- 17 aug 1945 - 16 jan 1946 Nederlandse troepenmacht te Siam
- 1 feb 1946 plaatsing te MAKASAR
- 13 nov 1946 bevordering tot militie soldaat der eerste klasse
- 13 feb 1948 groot verlof verleend voor zolang hij bij de zoutwinning te MADOERA werkzaam is
- 25 jul 1950 eervol uit de militaire dienst bij het KNIL ontslagen
- 1967 vertrokken uit Indonesië
- overleden op 20 december 1990 te Zwolle
- het is mij een eer aan dochter Olga Veldman de versierselen en de daarbij behorende oorkondes

te kunnen uitreiken van het Mobilisatie Oorlogs Kruis, het Ereteken voor Orde en Vrede en de demobilisatiespeld KNIL, als blijk van respect en waardering voor zijn inzet onder buitengewoon moeilijke omstandigheden aan jouw vader is toegekend.

korporaal KNIL Frans Joseph Bouwens

- geboren op 15 oktober 1921 te BLITAR (Nederlands-Indië)
- stamboeknummer: 134721
- 17 nov 1939 ingelijfd als militiesoldaat in werkelijke dienst bij de afdeling veld artillerie te MALANG
- van dat moment tot 12 dec 1941 5 maal voor herhalingsoefeningen opgeroepen bij het depot mobiele artillerie te TJIMAHI
- 12 dec 1941 algehele mobilisatie ingedeeld bij 1e afdeling bergartillerie te TJIMAHI
- 8 maart 1942 in krijgsgevangenschap te BANDOENG (ArtillerieConstructiewinkel)
- 18 september 1945 aangetroffen te FUKUOKA 6B (18 kampen)
- 29 nov 1945 overgegaan van MANILLA bij het 1e regiment artillerie, 2e compagnie te BALIKPAPAN
- 2 apr 1946 met MS SLOTERDIJK van BALIKPAPAN naar TADJONG PARAK
- ingedeeld bij IIe batterij veldartillerie
- 2 jan 1947 te SOERABAJA vrijwillig verbonden voor 6 jaar bij het KNIL ingedeeld als kanonnier 2e klasse bij IIe batterij veldartillerie

Afstand tussen de verticale rasterlijnen (0.5 graad): ongeveer 46 km

! Fukuoka 0 - Fukuoka Main Camp	15. Fukuoka 17B - Omuta
?A! Fukuoka 0A - Beppu	18. Fukuoka 18B - Sasebo
1. Fukuoka 1B - Kumamoto	21. Fukuoka 21B - Nakama
2. Fukuoka 2B - Koyagi	22. Fukuoka 22B - Honami
3. Fukuoka 3B - Yawata	23. Fukuoka 23B - Hirayama
4. Fukuoka 4B - Moji-Hospital	24. Fukuoka 24B - Senryu
5. Fukuoka 5B - Omine	25. Fukuoka 25B - Shinkai
6. Fukuoka 6B - Mizumaki	26. Fukuoka 26B - Keisen
7. Fukuoka 7B - Futase	27. Fukuoka 27B - Tagawa
8. Fukuoka 8B - Yamano	
9. Fukuoka 9B - Miyata	6D! Fukuoka 6D - Tanoura
14. Fukuoka 14B - Nagasaki	13D! - Fukuoka 13D - Saganoseki

- **25 apr 1947 toegekend het oorlogsherinneringskruis**
- **datum bevordering tot korporaal niet in staat van dienst terug te vinden**
- **25 juli 1950 korporaal der artillerie Bouwens eervol ontslagen bij het KNIL**
- **overleden op: 21 juni 2013 te Breda**
- **het is mij een eer aan zoon Jim Bouwens de versierselen en de daarbij behorende oorkondes te kunnen uitreiken van het Ereteken voor Orde en Vrede en de demobilisatiespeld KNIL, als blijk van respect en waardering voor zijn inzet onder buitengewoon moeilijke omstandigheden aan jouw vader is toegekend.**

Hier op Bronbeek herdenken wij jaarlijks bij de verschillende monument de gevallen van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger, de strijd in Nederlands-Indië, de verschrikkingen van de Japanse bezetting, de hel van de Japanse Zeetransporten, Birma Siam/ Pakan Baroe, de Bersiap, de operaties in het kader van het herstel van orde & vrede in Indië, Nederlands Nieuw-Guinea.

Wij herdenken bij die verschillende monumenten de meer dan 7.500 militairen die in Japanse krijgsgevangenschap het leven lieten, de 16.000 burgers die omkwamen in de interneringskampen. De 6.200 kameraden die niet terugkeerden uit Nederlands – Indië en de 109 man die sneuvelden tijdens de missie in Nederlands Nieuw-Guinea.

Met diep respect herdenken wij degenen die zijn omgekomen bij het uitoefenen van hun taken. Bekenden, onbekenden, nog steeds vermisten, van wie het lichaam nooit is teruggevonden. In gedachten zijn wij bij hen.

Ons medeleven gaat uit naar hun nabestaanden en kameraden. In gedachten zijn wij ook bij hen die fysiek dan wel psychisch gewond raakten en hun naasten. Zij verdienen onze niet aflatende steun.”

Mag ik u verzoeken te gaan staan, te luisteren naar ‘Nightfall in camp’ en vervolgens met mij een minuut stilte in acht te nemen.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u nog een fijne dag.